

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

9/2023

„Ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni,
ale jen jeden dostane cenu. Běžte tak, abyste ji získali!“

(1. list Korintským 9,24)

Z obsahu

- 3 Aktuality
- 5 Z našich památek
- 6 Stavební a technický úsek
- 6 Farní knihovna
- 7 Církevní mateřská škola
- 8 Církevní gymnázium
- 9 Charita
- 9 Prožili jsme
- 13 Rozhovor s Radkem Holečkem
- 16 Kalendář akcí

Tiráž

ZPRAVODAJ 9/2023

farností Kutná Hora, Bykáň a Třebonín

Vydáno: 5. 11. 2023

Slouží pro vnitřní potřebu farností
Kutná Hora, Bykáň a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:

Římskokatolická farnost - arciděkanství
Kutná Hora, Jakubská 1, 284 01 Kutná
Hora, tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová, tel.: 739 036 987,
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Foto na titulní straně: Jana Vyčítalová

Uzávěrka příštího čísla: 22. 11. 2023

Redakce si vyhrazuje právo
došlé příspěvky krátit.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan

tel.: 731 402 221

e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Milé sestry a bratři, drazí farníci,

rád bych se s vámi ohlédl za třemi událostmi, které jsme prožili v posledním měsíci. Tou první je Běh pro zvon, na kterém jsme letos spolupracovali s charitou. V chladném, ale slunečném počasí jsme mohli přivítat sportovce od předškolního věku až po zkušené borce a nabídnout závodníkům i všem ostatním příjemné prostředí a možnost podílet se na dobročinné akci. Velice mě oslovilo nadšení dětí, které se radovaly z medailí i ocenění všech přítomných. Děkuji Soně a Šárce za zorganizování tohoto šestého ročníku a děkuji i všem ostatním spolupracovníkům i účastníkům.

Další společnou akcí byla pouť do Itálie, kterou organizovala CK Neztrať se pod vedením Moniky Trdličkové. Vybrali jsme trasu přes zajímavá místa severní Itálie. Byl jsem vděčný za čas strávený s farníky na cestách i za Boží pomoc a přízeň při našem putování. Společně jsme objevovali historické a duchovní kořeny míst spojených často s velkými světci, s nimiž jsme se mohli blíže seznámit. V Sieně se nemůžete nepotkat se svatou Kateřinou Sienskou a v Assisi se svatým Františkem a svatou Klárou. V Assisi jsme navštívili také hrob blahoslaveného Carla Acutise, který zemřel v patnácti letech v roce 2006 a je velkým světcem dnešní doby. Zvláště jsme zde vzpomínali na děti a mládež našich farností. Vrcholem každého dne byly bohoslužby slavené na posvátných místech. Spočinout v tichu a modlitbě na místech, kam lidé po staletí chodí a kde působí mimořádná Boží milost, přináší opravdovou radost a pokoj v srdci. Asi největší radostí pro mě byla jiskra v oku mnoha účastníků i drobné zprávy o tom, že i po návratu stále duchovně žijí z toho, co zde zažili. Děkuji Monice i všem účastníkům za milé společenství i vám všem, kdo jste nás doprovázeli v modlitbě. Podrobnosti z průběhu cesty si můžete přečíst na dalších stránkách Zpravodaje, o pouti určitě připravíme také přednášku a rádi vás na ni pozveme.

Tyto řádky píšu pod dojmem slavení slavnosti Všech svatých a Vzpomínky na všechny věrné zesnulé, dvou dní prožitých ve společenství církve putující i oslavené. V naší zemi je mnoho lidí, kteří o Dušičkách vzpomínají na zemřelé, pečují o hroby a vnímají určitý přesah lidského života. Na druhou stranu vidíme u řady lidí velkou bezradnost vůči tématu smrti, doprovázení i pohřbívání jejich blízkých. Slavnostní bohoslužba s možností zapálit svíčku za zemřelé a společně se modlit byla nabídkou pro lidi věřící i nevěřící. Děkuji Michalovi, Jardovi, Kristýně, Viktorovi a USPS Tyl za přípravu a průběh slavností bohoslužby i vám všem za společnou modlitbu a slavení.

Před námi je svatomartinský průvod, slavení 17. listopadu a blížící se adventní aktivity. Ať nám Pán žehná na společné cestě a ukazuje nám správný směr.

V modlitbě s vámi otec Vladislav ●

Svatomartinský průvod

I letos si připomeneme odkaz svatého Martina při svatomartinském průvodu, který se bude konat 11. listopadu, kdy má tento patron svátek. Letos nás čeká změna. Protože se už nevejdeme ke kostelu svatého Jakuba, sejdem se **v 17:00 na Palackého náměstí** v dolní části u Káfrnictví. Zde zkusíme s rozsvícenými lampiony zavolat svatého Martina. Pak se vydáme průvodem kolem farního kostela a k chrámu svaté Barbory, kde nám odkaz

svatého Martina připomene scénka v podání dramatického kroužku ZUŠ Kutná Hora. Celý průvod zakončíme již tradičně v chrámu svaté Barbory, kde bude možnost jako symbol připojení k odkazu svatého Martina zapálit připravenou svíčku. Na průvod se již také těší klienti Oblastní charity Kutná Hora, kteří pro malé i velké napečou perníkové koníčky.

Tereza Šedivcová ●

Svatý Martin přijede i do Čáslavi

Lampionový průvod k počtě svatého Martina chystají i v Čáslavi, a to na předvečer jeho svátku. Tamní farnost na organizaci rovněž spolupracuje s charitou, konkrétně s Rodinným centrem Kopretina, a s městem. Průvod vyrazí v pátek 10. listopadu v 17:00 z Kostelního náměstí, lampiony nebo svíčky s sebou.

redakce ●

Diecézní setkání mládeže

Každoroční setkání mládeže z celé diecéze se uskuteční opět v sobotu před slavností Ježíše Krista Krále, 25. listopadu, v Hradci Králové.

Výpravu z našich farností povede Michal Šramko, zájemci se mu mohou hlásit na telefonu 732 132 658. Společný odjezd od arciděkanství je naplánovaný na 7:45.

redakce ●

17. listopad v Kutné Hoře

Den boje za svobodu a demokracii můžeme zahájit již v jeho předvečer, a to **modlitbou před Nejsvětější svátostí**. Za to, aby se hodnotám, které 17. listopadu slavíme, dařilo v naší zemi i nadále, se můžeme modlit při adoraci ve čtvrtek 16. listopadu od 18:00 do 22:00 v kostele svatého Jakuba.

Přímo na sváteční den je naplánováno setkání u sochy T. G. Masaryka před Vlašským dvorem. V 17:00 zde za-

čne program, který připravují studenti obou kutnohorských gymnázií a dalších středních škol. V 18:00 budeme v chrámu svaté Barbory slavit **mši svatou** na poděkování za svobodu a demokracii v našem státě. Večer bude zakončen koncertem k 34. výročí sametové revoluce, který začne v 19:00 v refektáři jezuitské koleje. Vstupenky jsou k vyzvednutí zdarma v informačním centru v Kollárově ulici do 12. listopadu.

redakce ●

Červená středa

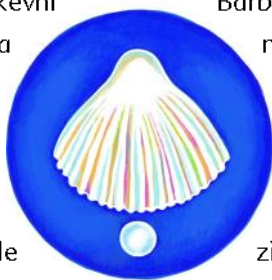
Poslední středa liturgického roku je mezinárodním pátným dnem, který patří připomínce lidí pronásledovaných pro jejich náboženské přesvědčení. Největší skupinou těchto novodobých mučedníků jsou křesťané. Symbolem iniciativy je rozsvícené červené světlo, které představuje krev trpících pro víru. **Ve středu 29. listopadu** večer ho rozsvítíme také v obou kutnohorských farních kostelích. Sedlecká katedrála se do Červené středy zapojí již poněkoliáté, kostel svatého Jakuba poprvé. Jejich okna budou svítit červeně až do čtvrtečních ranních hodin. V chrámu svaté Barbory bude po celý středeční den přítomnost za všechny pronásledované věřící zapálit svíčku.

redakce ●

Foto Facebook Visit Sedlec

Po více než deseti letech působení v čele Církevní mateřské školy svatého Jakuba odchází ředitelka Barbora Křivohlavá. Vděčíme jí za to, že školce pomohla upevnit její pozici ve městě, že rozšířila její kapacitu na nynějších čtyřiačtyřicet míst a zejména za to, že vytvářela nadstandardní prostředí pro celou řadu dětí, které se zde mohly dobře připravovat na další školní docházku.

Barbora Křivohlavá 1. dubna 2024 nastupuje na jiné místo, nového ředitele či ředitelku pro naši školu hledáme tedy už k tomuto datu. Případní zájemci o více informací k nabízené pozici mohou kontaktovat P. Vladislava Brokeše jakožto statuárního zástupce farnosti, která je zřizovatelem mateřské školy (tel.: 731 402 221, e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz).

Adventní věnec můžete mít ze školky

Rodiče a děti z Církevní mateřské školy svatého Jakuba se každoročně před začátkem adventu schází ke společnému zdobení věnců, které si pak můžete koupit na svůj stůl či dveře i vy. Letos budou věnce k dispozici v kostele svatého Jakuba již **26. listopadu** po mši svaté v 9:00. Výtěžek z jejich prodeje školka využije ke zbudování vyvýšených záhonů na zahrádce, jsou zamýšleny tak, aby je mohly obhospodařovat samotné děti.

redakce ●

Adventní duchovní obnova farnosti

V neděli **3. prosince** budeme mít příležitost vstoupit do adventní doby malou duchovní obnovou, kterou povede P. Vítek Horák. Na téma ctností promluví ve dvou přednáškách, které budou od 14:30 a od 15:45 na arciděkanství. V 17:00 bude duchovní obnova zakončena eucharistickou adorací ve farním kostele.

redakce ●

Žehnání adventních věnců

Ať už si koupíte adventní věnec ze školky, vyrobíte si ho sami, nebo ho obstaráte jakkoli jinak, nezapomeňte na jeho požehnání. Příležitosti budou v naší farnosti dvě:

V sobotu **2. prosince** požehnáme adventní věnce včetně toho velkého, který bude po celý advent stát před chrámem svaté Barbory. Na tomto místě se sejdem v 16:30.

redakce ●

V neděli **3. prosince** bude možnost přinést si věnce k požehnání na mši svatou v 9:00 do kostela svatého Jakuba.

Duchovní obnova pro mládež

Zveme všechny mladé (13 – 25 let) na vikariátní adventní duchovní obnovu, která proběhne 1. – 3. prosince na Hoře Matky Boží v Králíkách. Těšit se můžete jak na staré známé, tak i na nové tváře, na duchovní program, hry, dobré jídlo a kvalitně strávený čas s lidmi, co jsou na stejné vlně. Více informací se dozvíte na odkazu nebo od Bětky Cinerové (604 299 774) a Josky Pazderové (732 952 665). Těšíme se na vás!

Úmysly mší svatých na rok 2024

Intence na další kalendářní rok je možné si od adventu zapisovat u Ladislava Svobody v sakristii kostela svatého Jakuba nebo na arciděkanství u Jaroslava Boušky (e-mail: jaroslav.bouska@khfarnost.cz, tel.: 731 604 607).

Intence (zvláštní úmysl mše svaté) je námi formulovaná modlitba, kterou během mše svaté svěčujeme Bohu. Při zapisování intence dárce předá finanční obnos, tzv. stipendium, který je určen pro potřeby kněze, viz Kodex církevního práva, kánon 946: „Když křesťané dávají stipendium, aby dle jejich úmyslu kněz sloužil mši, přispívají k prospěchu církve a podílejí se tímto darem na její péči o vydržování služebníků a na jejich činnostech.“

Doporučená výše stipendia je 200 – 300 Kč. Duchovní správce farnosti má také povinnost o nedělích a zasvěcených svátcích sloužit mši svatou za jemu svěřený lid. Proto jsou během roku slouženy intence za celou farnost. Tato mše má tu „výhodu“, že ji mohou všichni členové farnosti považovat za svou a při mši předložit Bohu svůj vlastní úmysl.

Během roku může docházet ke změně pořadu bohoslužeb. Je tedy nutné sledovat aktuální ohlášky, protože například z důvodu zrušení mše svaté může být daná intence posunuta na jiný termín.

Jaroslav Bouška ●

O barborském oltáři

V několika minulých číslech Zpravodaje jsem vás informovala o novinkách v chrámu svaté Barbory. Už víte o našem novém vizuálu, o našem zboží, které jsme pojmenovali *Dárky z Barbory*, o akcích v chrámu, ale i o počtech návštěvníků.

Chrám svaté Barbory je ale hlavně krásný kostel, a to jak zvenčí, tak vevnitř. Vy jistě Barboru všichni dobře znáte, přesto bych vám na těchto stránkách občas ráda nabídla krátkou návštěvu. A začneme v centru celého chrámu, **hlavním oltářem**:

V presbytáři se v průběhu let vystřídaly tři hlavní oltáře. Ten, který je v chrámu dnes, pochází z let 1901 – 1905. Je to novogotická kopie původního, pozdně gotického oltáře. Původní oltář byl vyřezán už v roce 1502 Jakubem Nymburským, ale do chrámu byl umístěn až o dva roky později, tedy v roce 1504, a zůstal tu až do roku 1673, kdy chrám dostávají do správy jezuité. Ti původní oltář odstranili a nahradili ho oltářem moderním, barokním. Důležité je ale zmínit, že dříve, než byl původní oltář rozebrán, jezuita Jan Kořínek jej velmi pečlivě popsal do knihy *Staré paměti kutnohorské*.

Součástí nového barokního oltáře se stal obraz Nanebevzetí svaté Barbory, který byl v roce 1905 přemístěn. Dnes si ho můžete prohlédnout vpravo vedle portálu do sakristie, nad konšelskými lavicemi. A jak dobře tušíte, barokní oltář byl zničen proto, aby na jeho místo přišla už zmíněná novogotická kopie původního oltáře. O návrh podle dochovaných záznamů jezuita Kořínka se na začátku 20. století postaral Ludvík Lábler a vyřezal jej Štefan Zálešák.

Možná vás napadla otázka: A jedná se opravdu o věrnou kopii? Ano, můžeme předpokládat, že ano. Důkazem je z původního oltáře dochovaná část zavíracího křídla, na které je vyobrazena svatá Barbora. Ze záznamů dokonce víme, že původně oltář nesl jméno Těla Kristova. Zmíněné dochované křídlo si můžete prohlédnout v kostele svatého Jakuba, je vystaveno na Charvátovské kruchtě.

Pojďme se ale podívat na hlavní oltář, který je v presbytáři dnes. Na pravém křídle oltáře jsou vyobrazeni svatí Barbora, Metoděj, Dorota a Vojtěch, na levém pak Cyril, Panna Maria, Václav a Kateřina. Nad oltářní mensou vidíme čtyři církevní otce, zleva svatého Řehoře, Augustina, Jeronýma a Ambrože. V horní části oltáře je

zleva svatá Ludmila, Zmrtvýchvstalý Kristus a svatý Prokop. Tito všichni svatí střeží střed oltáře – ústřední motiv Poslední večeře Páně.

Uprostřed vidíme klidného Ježíše se svatozáří a kolem něj apoštoly v pohybu, v údivu, v bázni. Dostáváme se do momentu, kdy Ježíš oznámil svým učedníkům, že zemře, možná jsme ve chvíli, než pronese ta důležitá slova: „Toto je moje Tělo...“ Anebo už možná tato slova pronesl? Vidíme, jak Jan Evangelista smutně pokládá hlavu na rameno Ježíše. Vidíme dalšího z učedníků s rukou u ucha, jako by říkal: „Slyšel jsem dobře?!“ Jiní jsou v živé diskuzi, jejich tváře značí strach a zmatek. V přední části sedí Jidáš, kterého bezpečně poznáme podle pytlíku, který drží v ruce tak, aby ho Ježíš neviděl. Jidáš se mračí a je celý v napětí – malíček v sandále má křečovitě pokrčený. Čím déle si výjev prohlížíte, tím více se cítíte být součástí události. A pak možná i přehlédnete detaily, jako je pečené žebro na stole nebo pekáček na zemi, přes který je přehozený ubrousek. A také si málo kdo uvědomí, kde se vlastně Poslední večeře Páně odehrává. Podívejte se na fotografii, ano, v gotické místnosti.

Přidám ale ještě malou hádanku. V místnosti, kde Ježíš se svými učedníky sedí, jsou okna. Jaký nabízejí mají výhled? Co je za těmito okny? Do 30. listopadu napište svou odpověď na kousek papíru, přidejte své jméno a pro jistotu i kontakt. Papírek odevzdejte některému z průvodců v sakristii nebo v pokladně. Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho, kdo dostane drobný *Dárek z Barbory*. Výherce zveřejníme v dalším vydání Zpravodaje, o případné předání výhry vás budeme kontaktovat. Těšíme se na vaši návštěvu i na odpovědi.

za celý barborský tým Kristýna Drahotová ●

Foto Aleš Otava a Hanka Krejchová

Další milník na Gruntě je za námi

Práce v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě hezky postupují a po demontáži lešení v hlavní lodi kostela se nám zrestaurované malby ukázaly v plné kráse. Pohledy na secesní ornamenty z lešení byly výjimečné, ovšem celkové vyznění maleb si vychutnáváme až nyní, po odstranění bariéry lešení. Kontrastem vůči pokračujícím stavebním pracím je zážitek umocněn. Nyní se restaurátoři přesunuli do presbytáře, kde se můžeme přiblížit k nádherným figurálním malbám. Kněžiště nebylo poškozeno statickými poruchami, malby tedy nejsou degradovány až tzv. na cihlu, ovšem znečištění, trhliny, poškození vlhkostí a dalšími vlivy patrné jsou a malby si odborný zásah zaslouží. Pomyslnou třešničkou na dortu je obnova zlacení některých ornamentů, které celý prostor rozzáří.

V horních partiích jsou již osazena zrestaurovaná vitrážová okna, postupně se demontuje lešení v exteriéru na bočních pultových střechách, opravuje se vstupní schodiště, které bude následně opatřeno madlem pro snazší výstup.

V interiéru se můžeme těšit na opravenou teracovou podlahu v celém kostele.

Soňa Krejčová ●

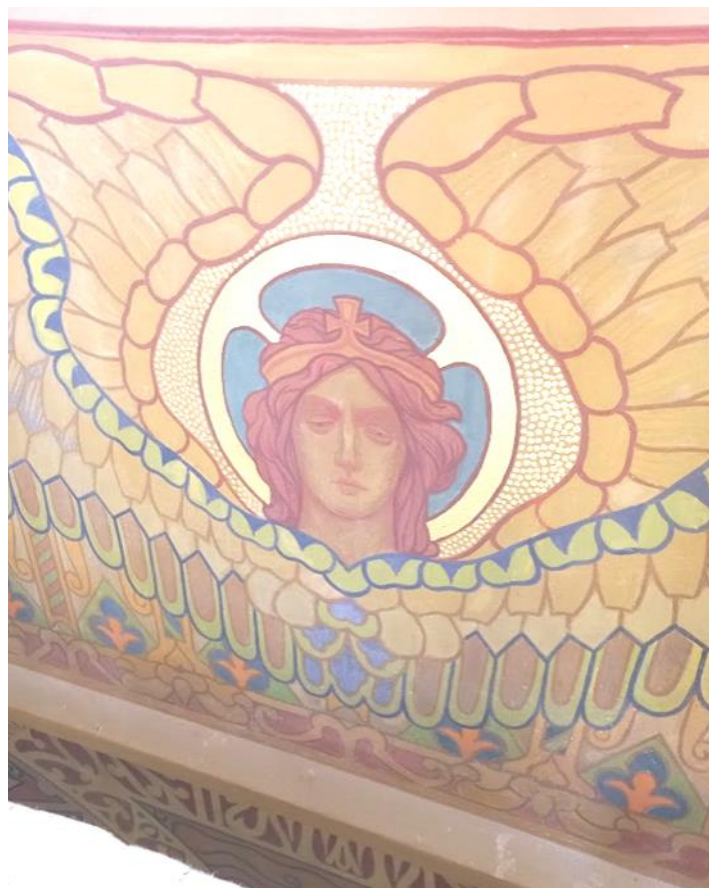

Foto Tomáš Krejčí

Kláštevní bydlení

Myslím, že již není žádné tajemství, že se v Kutné Hoře bude bydlet v klášteře. Tuto čest bude mít 21 nájemníků bytů, které v severním křídle voršílského kláštera od prosince loňského roku budujeme. V prvních měsících byl pohled na prostory kláštera smutný, protože docházelo hlavně k bourání a demontážím, prostory tak vypadaly hůře než před začátkem. Nyní se dostáváme do fáze, kdy se dokončuje topení, elektroinstalace a sanita, začíšťují se omítky, někde se provádí první výmalba a barokní prvky v interiéru se probouzí ze špíny k životu. Ještě zdaleka ne-

ní hotovo, ale při troše fantazie a zkušenosti si již dovedeme představit útulné a příjemné bydlení.

Do pronájmu se chystá 21 bytových jednotek velikosti 1+kk s vestavěným patrem na spaní a 2+kk ve třech podlažích. Byty budou řešeny bezbariérově, chybět nebude ani výtah.

V tuto chvíli připravujeme prezentaci pronajímaných prostor. V dalších číslech Zpravodaje budeme informace o bydlení přibližovat podrobněji.

Soňa Krejčová ●

Farní knihovna

Knihovnice doporučuje: rozhovor s bratrem Šebestiánem

Milí přátelé, do naší knihovny jsme zakoupili několik nových knih, které vám postupně představím.

V dnešním Zpravodaji to bude rozhovor s františkánem Šebestiánem Smrčinou, zvaným Šebo. Kniha má titul

Františkánskej živel, aneb jak žít z Boha a dávat lidem. Rozhovor vedl redaktor a bývalý moderátor Radia Proglas Ondřej Havlíček. Oba autory spojil stejný koníček, láska ke skautingu. P. Šebestián chodil už v dětství do tajného skautského oddílu v Praze a později skauty vedl, Ondřej

vedl skautský chlapecký tábor a nyní připravuje každoroční křesťanský zážitkový tábor pro vysokoškoláky.

Mnozí z vás P. Šebestiána znají z YouTube, kde provozuje vlastní kanál a nahrává videa s krátkými zamyšleními. Této činnosti se věnuje denně hned ráno, potom pro něj nastává běžný den v komunitě v Plzni, kde se spolu s bratry stará o farnost na sídlišti.

P. Šebestián je a vždy byl opravdu „živel“. Už v dětství měl velkou fantazii a vždycky měl rád recesi. Smysl pro humor mu zůstal dodnes. Také si prožil pár průšvihů. V jisté době se při práci s bezdomovci v Plzni dostal pod vliv jakési sekty a včas nerozpoznal nebezpečí. Hrozilo mu vyloučení z řádu. Z pozice známého a oblíbeného kněze, který chodil do médií, spadl až na dno. V rozhovoru popisuje i kudy nakonec vedla cesta z této v pravém smyslu zapeklité situace.

P. Šebestián studoval ještě za totality a krátce po revoluci nastoupil kaplanskou službu v Uherském Hradišti. Pro mladíka z pražského sídliště to bylo setkání s úplně jinou mentalitou lidí. Hned kolem sebe shromáždil mnoho mladých a mnohá přátelství trvají dodnes.

Po vzniku plzeňské diecéze získali františkáni v roce 1993 v restituci místní klášter a biskup Radkovský jim přidělil na starost sídlištní farnost. Fungovali ale bez kostela, pouze s možností využívat kostel a opuštěnou faru v nedalekých Prusinách. Zde bratři provozovali misijní činnost – starali se o nejpotřebnější. Sem se P. Šebestián po sedmnácti letech vrátil a působí zde dodnes.

Také ve své další farnosti, v Moravské Třebové, se spolu s bratry staral o bezdomovce a fungovali jako jediný zachytý bod pro potřebné z města i okolí. Často se při této činnosti věnoval fyzické práci. Při ní a při řízení auta si prý nejlépe odpočine.

Kniha se dobře čte. Jistě bude zajímat Šebestiánovy diváky na YouTube, kteří poslouchají jeho denní zamyšlení a všichni ostatní se v ní můžou seznámit s touto zajímavou osobností a naladit se k poslechu jeho krásných příspěvků.

Tuto a mnohé další knihy si můžete zapůjčit krátce po nedělní mši svaté při kavárně nebo v pracovní době farní kanceláře na arciděkanství.

Milena Pfafirová ●

Církevní mateřská škola svatého Jakuba

Hurá, už je podzim!

Máme za sebou období adaptace a první velký výlet do Dýňového světa. Do školky nám letos nastoupilo hodně nových dětí, proto byl program v září zaměřený na zvyká-

ní si na nové prostředí, nové učitelky a nové kamarády. Aby si děti na nové prostředí zvykly co nejdříve, v prvních dnech je do školky vždy doprovází jejich rodiče a až

ve dnech následujících se děti postupně učí obejít se v novém prostředí bez rodičů. Je to pro ně mnohdy velmi obtížné, protože nových věcí je spousta.

Adaptační období ve výsledku děti zvládly velmi, a tak jsme se již na začátku září vydali na výlet do Dýňového světa. Autobusem jsme dojeli do Nové Vsi u Leštiny na statek u Pipků. Počasí nám přálo a užili jsme si slunečný podzimní den. Na statku byla připravena spousta přírodních herních prvků. Děti se vyřádily na slámových hradech, hledaly cestu v labyrintu z dýní, vymýšlely v dýňovém koutku různé stavby. Mohly si vyzkoušet být na chvíli traktoristou, když vyšplhaly po žebříku do kabiny řidiče. U vstupu jsme si prohlédli výstavu různých druhů dýní a každá třída si jednu odvezla do školy.

Podzim ve školce ochutnáváme všemi smysly. Hodně času jsme věnovali povídáním si o stromech. Pro děti jsme připravili projektový *Den stromů*. V parku pod Vlašským dvorem byly pro děti připraveny různé úkoly s tematikou stromů a péče o ně. Během celé akce nám pomáhali stu-

denti za Střední odborné školy sociální, kterým za jejich zapojení děkujeme.

Zároveň se ve spolupráci s rodiči chystáme ještě na podzim vysadit na zahradě školky nové stromy a keře. Máme také v plánu pokračovat v další fázi realizace projektu proměny celé zahrady – na řadě je výstavba kutiště. Během října proběhla částečná kolaudace nových herních prvků.

Na konci listopadu se s rodiči setkáme také při dílně adventních věnců. Letos se věnce budou prodávat už v neděli 26. listopadu, tedy týden před začátkem adventu. Pokud by se k výrově věnců chtěl přidat i někdo další, je srdečně zván v pátek 24. listopadu od 15:00. Výtěžek z prodeje věnců použijeme na další část obnovy zahrady – vyvýšené záhony ve tvaru bludiště.

Na středu 15. listopadu od 20:00 jste zváni také k modlitbě za školku a všechny děti i jejich rodiny. Setkáme se přímo ve školce.

Barbora Křivohlavá ●

Církevní gymnázium v Kutné Hoře

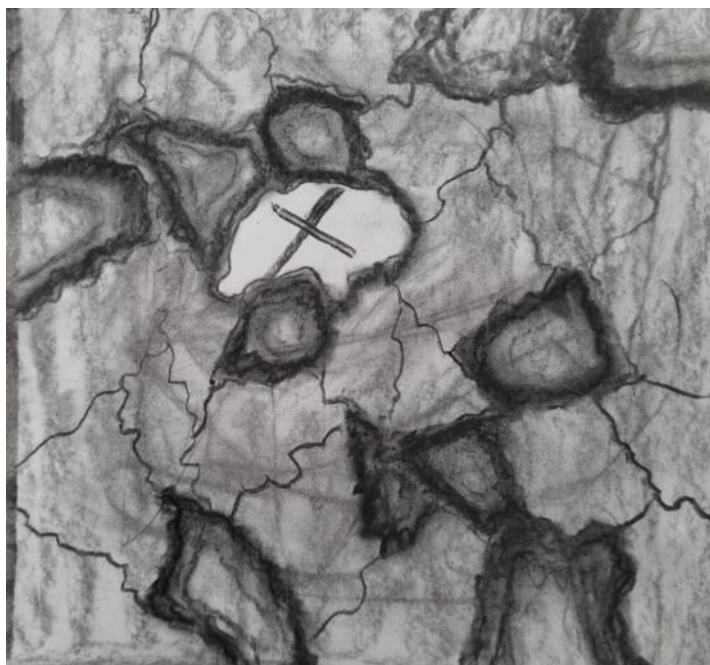
Podzimní zpravodajství

Máme začátek listopadu, uplynuly dva měsíce školního roku. Studenti si konečně zapamatovali rozvrh hodin a i výuka probíhá v dobře usazeném a zasetém režimu. Pomalu se otevírají možnosti soutěží různých kategorií – máme za sebou reprezentaci studentek v basketbalovém kláně v Českých Budějovicích, na řadu přijdou florbalové přebory, šachový turnaj a dále třeba Bobřík informatiky nebo Pythagoriáda. V říjnu vyrazili studenti oktávy za kulturou do anglického divadla a uskutečnila se rodičovská kavárna na aktuální téma netolismus – závislost na internetu, se kterou, přiznejme si, se potýká většina z nás. Sledování mobilních telefonů paralelně s aktuálním děním kolem nás je něco, co nás vzájemně vzdaluje a konkrétně ve výuce brání žádoucí interakci mezi pedagogy a studenty.

V listopadu nás čeká spolupráce s městem a ostatními středními školami Kutné Hory, protože se zapojujeme do oslav 17. listopadu. Den předem školní parlament plánuje *Den v osmdesátkách*, kdy studenti přijdou oblečení jako v roce 1989. Na samotného 17. listopadu připravuje skupinka studentů pantomimické představení, které bude k vidění u sochy T. G. Masaryka v 17:00. Na tyto oslavy navazuje mše svatá v 18:00 v chrámu svaté Barbory.

Listopad je dále měsíc první rekapitulace dosavadních výsledků. Zveme rodiče na rodičovské schůzky a společně nahlížíme, jak se studentům učení daří. Ve stejném měsíci pak přichází rozhodování oktávánů, kteří vyplňují přihlášky k maturitě a volí si maturitní předměty.

V poslední době nás potěšilo mezinárodní ocenění kolegy Francisca Temprana, které obdržel za projekt *Z Alcoy do Kutné Hory* realizovaný ve spolupráci s programem Eras-

mus+ v letech 2018 – 2020. Na projektu se podílela také kolegyně Eva Hartmanová. Dále devatenáct našich studentů reprezentovalo školu účastí ve výtvarné soutěži *Modlitba za domov 2023*. Vybrané práce účastníků z celé republiky jsou k vidění před Veselou školou (Soukenická 20, Praha) do konce kalendářního roku a v kavárně FofrKafe (Soukenická 15, Praha) do 15. listopadu.

O dalším vývoji školního roku, novinkách a aktivitách vás budeme opět informovat v dalším čísle. Zájemce o studium, jejich rodiče, příznivce školy i ty z vás, kteří jste u nás

ve škole nikdy nenahlédli pod pokličku, zveme již nyní na den otevřených dveří v pátek 8. prosince od 8:00 do 14:00 (další den otevřených dveří plánujeme ještě na 2. února 2024).

Zároveň se v tomto čísle farního Zpravodaje můžete dozvědět více o osobě, která po celkem nedávném komplikovaném období církevního gymnázia stojí v čele školy. Rozhovor s ředitelem Radkem Holečkem najdete na straně 13.

Marie Knappová ●

Oblastní charita Kutná Hora

Co kdyby málo udělalo velkou radost?

V sobotu **11. listopadu** se uskuteční podzimní kolo **Sbírky potravin**. Spolupracujeme na něm s kutnohorským supermarketem Billa a čáslavským Kauflandem. Tento den od 8:00 do 18:00 můžete vyjádřit solidaritu s lidmi v nouzi tím nejjednodušším způsobem, darem trvanlivých potravin a drogistického zboží. Za pokladnami odevzdáte nakoupené zboží dobrovolníkům a zaměstnancům charity, které poznáte podle zelených zástěr s logem sbírky.

Vaše dary ocení zejména ti nejzranitelnější, kteří se ocitají na hranici chudoby. Jsou to senioři, rodiče samoživitelé nebo rodiny s dětmi v krizi. Darované potraviny jim po-

můžou zvládnout složité životní období. Nejlepšími příspěvky jsou konzervy, dětská výživa, polévky, omáčky, trvanlivé mléko, olej, rýže a luštěniny, těstoviny, cukr nebo základní a dětská drogerie. Seznam potravin doporučených k darování dostanete také od dobrovolníků potravinové sbírky přímo v obchodech. Pomoci můžete i z pohodlí svého domova nákupem online na Košík.cz, Rohlík.cz a i Tesco, kde si lze vybrat z libovolných balíčků pomoci. Potřebné informace najdete na stránkách jednotlivých partnerských obchodů. Děkujeme, že pomáháte s námi.

Marcela Mommersová ●

Prožili jsme

Běh pro zvon

Běh pro zvon se v naší farnosti konal již po šesté, tentokrát na podporu charitního střediska Racek.

V neděli 15. října, tradičně v den posvěcení farního kostela, se v chladném, ale slunečném podzimním odpoledni na startu před arciděkanstvím shromáždil pestrý zástup více či méně zkušených sportovců a jejich podporovatelů. Na start se postavilo ve všech závodnických skupinách celkem 159 běžců. Do cíle doběhli všichni, za což jim patří hluboký obdiv, protože Běh pro zvon je proslulý náročností a zákeřností své trasy. Medaile se rozdávaly celkem v deseti kategoriích. Za podporu závodníků i celé akce děkujeme všem dobrovolníkům i divákům.

Výtěžek závodu ve výši 10 432 korun putuje do charitního střediska Racek. To jej s díky přijalo a použije ho ve své občanské poradně, kde nabízí bezplatnou pomoc lidem ve složitých životních situacích.

redakce ●

Foto Jan Šmok

Na pouť do Itálie s naší CK Neztrať se jsme se všichni těšili, protože program a organizace v rukách otce Vladislava a Moniky Trdličkové byly zárukou kvality. Vladislav je velký znalec a přítel Itálie, Monika zná naše cestovatelské touhy a přání a z celého srdce se je vždy snaží naplnit.

Náš program byl velmi nabitý, a tak jsme využili i tmavé noci na přemístění mezi domovem a severní Itálií. Prvním městem k návštěvě, a já osobně jsem ho dost podceňoval, bylo **Milano**. Na centrální milánské náměstí Piazza del Duomo jsme dorazili podzemní dráhou, a když jsme brzy ráno stanuli přímo před běloskvoucí katedrálou Duomo di Milano, pohled na ni nás ohromil. V krásném počasí s modrou oblohou jsme před sebou spatřili snad nejimpozantnější historickou památku severní Itálie. Představte si katedrálu, z jejíž nejvyšší věžičky (ve výšce asi 108 metrů) vzhlíží na město symbol celého Milána, Madonnina: socha Panny Marie z 18. století. Celá katedrála je postavená z přesně řezaných tvárnic ušlechtilého mramoru, přivezeného z Alp. Nadchla nás i v interiéru a bylo úžasné prožít zde mši svatou v ambroziánském ritu. Osobně mě ohromila zpívaná část liturgie. Místní šéf sboru má nádherný hlas. Následovala procházka Milanem, přes Galerie Viktora Emanuela II. až k světoznámému opernímu domu Teatro alla Scala a dále ke Královskému paláci Palazzo Reale di Milano, který se chlubí úžasnými prostornými nádvořími obehnanými vysokými cihelnými zdmi.

Cesta z Milána do ubytování v městečku **Volterra** byla v závěru okořeněna množstvím stoupavých zatáček, protože Volterra, městečko založené Etrusky, leží na vysoké náhorní plošině, jejíž strmé svahy padají do hloubky až 600 metrů. Město alabastru a etruských muzeí nám poskytlo možnost mít další krásnou mši svatou v kostele Nanebevzetí Panny Marie. Ubytování v bývalém klášteře krásně podtrhlo náš zážitek z tohoto starověkého i středověkého města.

Naše pouť měla patřičnou gradaci. Dalším místem, které jsme mohli navštívit a probádat, byla **Pisa**. O město a jeho strategickou polohu u moře se poprali Řekové, Etruskové a Římané. O úspěšných a bohatých výpravách po moři svědčí stavební činnost Pisánců, kteří vytvořili na Katedrálním náměstí Piazza del Duomo uchvatné stavby, opět z mramoru bílé a černé barvy. Tzv. Náměstí zázraků zve k prohlídce skvostné katedrály Duomo Santa Maria Assunta. S její stavbou se začalo už v roce 1063. Nejslavnějším uměleckým dílem jejího interiéru je mramorová kazatelna vytvořená Giovannim Pisanem ve 14. století. Vrchol-

ným číslem na Náměstí zázraků je však zvonice dómu, dnes více známá jako Šikmá věž. Stavbu, která byla zahájena v roce 1173, provázela smůla od začátku, ale právě problém se statikou udělal z nakloněné věže symbol města. Šikmá věž z bílého mramoru měří přes 55 metrů, má 294 schodů a výstup na ni byl celkem veselou záležitostí, aniž bychom požili jakýkoliv povzbudivý prostředek. Věž nás neustále konfrontovala se svou šikmostí a z osy vychylovala i nás. Pohled na město z horní terasy věže se sedmi zvony je však parádní a zaplatit 20 euro na vstupném stojí za to.

Po návštěvě Náměstí zázraků v Pise jsme se již hnali toskánskou krajinou do dalšího města, do středověké **Sienny**, města svaté Kateřiny Sienské a tradičního dějiště slavného Palia – dostihu na neosedlaných koních, který se dvakrát do roka koná na náměstí Piazza del Campo. Zdobené průčelí katedrály Duomo di Siena s netradiční orientací sever – jih bylo další perlou, kterou nelze neobdivovat. Bohatí Sieňané chtěli už tak velký dóm ještě výrazněji rozšířit a ze stávající hlavní lodi udělat jenom příčnou loď, což vysvětluje nezvyklé nasměrování stavby. Nepodařilo se jim to. Finanční problémy a morová rána v roce 1348 způsobily, že se práce neprovedly a zůstala jen jalová zeď, která naznačuje přibližný rozměr neexistující dostavby, ovšem i jako taková je velmi působivá.

My zavítali do Sieny za životem a dílem svaté Kateřiny, která zde působila po většinu svého života a zanechala tady silné stopy. V cihelné bazilice svatého Dominika, kde jsou ukryty relikvie svaté Kateřiny, a v jejím rodném domě – Casa di Santa Caterina – jsme strávili značnou část dopoledne při rozjímání o životě světice, která svůj pozemský čas zasvětila péči o chudé a nemocné. Věnovala se politice, diktovala dopisy, které posílala státníkům s apelem na ukončení válek, i listy samotnému papeži, aby reformoval církev. Na její naléhání papež Řehoř XI. přemístil své sídlo z Avignonu zpět do Říma. Její dopisy patří ke klenotům toskánské literatury. Vliv svaté Kateřiny byl tak významný, že byla v roce 1970 označena za učitelku církve a v roce 1999 za patronku Evropy.

V dalším ze sienských chrámů, v bazilice San Francesco, došlo v roce 1730 ke krádeži ciboria s 351 konsekrovanými hostiemi. Celé město po ciboriu pátralo několik dní, když byly hostie nalezeny, kněží je očistili a opět uložili do svatostánku v novém ciboriu. Po třiceti letech bylo ciborium otevřeno a ukázalo se, že tyto proměněné hostie jsou neporušené. To se opakovalo další desetiletí a i po téměř

třech stech let tyto hostie zůstávají v perfektním stavu, přičemž normálně se hostie po dvou letech rozsypou na prach. Byly provedeny i vědecké – chemické a biologické – testy, které prokázaly, že tyto ukradené a znovunalezené hostie nepodléhají zkáze. Katolická církev přisuzuje tento nadpřirozený jev zázraku a reálné přítomnosti těla Ježíše Krista. My jsme měli možnost v tomto románsko-gotickém kostele slavit mši svatou s krátkou adorací před svatostánkem, který uchovává tento eucharistický zázrak. Mše svatá, adorace a požehnání historickým ciboriem se zmiňovanými hostiemi byly výjimečným zážitkem, který nelze jednoduše popsat slovy.

Foto Ladislav Vokoun

Další naší zastávkou na cestě bylo **Orvieto** s jeho katedrálou. Pochází ze 13. století a má snad nejkrásnější mozaikové průčelí italské gotiky a pruhované boční stěny. Uvnitř se nachází Kaple korporálu ze 14. století s tabernáklem a relikviářem střežícím korporál s Kristovou krví. Ta vytryskla z posvěcené hostie, když kněz Petr z Prahy při mši zapochyboval o Kristově přítomnosti v eucharistii. Zázrak, k němuž došlo roku 1263 v Bolseně, se stal podnětem k zavedení svátku Božího těla.

Dál naše cesta vedla právě do městečka **Bolsena**, kde nás čekal pozoruhodný kostel svaté Kristýny. Kostel je ve skutečnosti komplexem několika chrámových staveb, které v průběhu historie vyrostly v okolí hrobu světice. Je zde samotná jeskyně s oltářem svaté Kristýny, do něž byla

vložena čedičová deska se stopami nohou mučednice. Tento lehce prosvětlený prostor přechází plynule do tmavé části katakomb, kde bylo v prvních staletích pohřbeno množství křesťanů, kteří chtěli být co nejbližší svaté Kristýně. S Bolsenou je spojen již zmiňovaný eucharistický zázrak. Kněz Petr z Prahy zde sloužil mši a v okamžiku proměňování, kdy trpěl pochybnostmi o skutečné přítomnosti Krista, se celá hostie kromě míst, kterých se dotýkal prsty, proměnila v tělo krvácející tak, že se kapky krve před zraky přítomných rozstříkly na korporál a čtyři mramorové dlaždice. Obyvatelé Orvieto na památku tohoto zázraku vystavěli gotický chrám, který je velkým relikviářem a bývá nazýván zlatou lilií italských katedrál.

Pak už naše cesta směřovala do regionu Umbrie, do města Františka a Kláry, do **Assisi**. Městečko co do počtu obyvatel asi stejně velké jako Kutná Hora, obklopené horami, dýchá odkazem svatého Františka na každém kroku. Jde po Vatikánu o nejvýznamnější poutní místo Itálie. František (1181 – 1226), mnich, mystik a světec, založil pod městem Řád menších bratří, františkánů.

Assisi jsme si opravdu užili. Opakovaně jsme procházeli městem, uličkami a náměstími plnými kostelů, soch, kašen, fresek na fasádách, obchůdků, restaurací a kaváren. Dominantou města je chrámový komplex San Francesco, který se zachoval skoro v nezměněné původní podobě a patří k nejstarším gotickým stavbám Itálie. Jen když vyjmenujeme místa, která nám naši průvodci vybrali k prohlídce a zastavení, vznikne dlouhý seznam nejrozdůšších staveb: půvabný kostelík San Damiano, posazený ve svahu posetém olivami, prostorný novogotický kostel v Rivotorto, který v sobě skrývá opuštěnou chatrč s jednoduchými dřevěnými lavicemi a s křížem uprostřed štítu, kde František se svými společníky zahájil život v chudobě a snad zde i sepsal svou řeholi. Dále jsme si prohlédli působivou katedrálu San Rufino, kde se setkávají prvky románské (portál) s renesančními (křtitelnice a zvonice). Samozřejmě jsme zavítali i do kostela svaté Kláry, který se začal stavět v roce 1257, rok po Klárině svatořečení. Pro stavbu jeho štítu a průčelí s portálem byl použit bílý a růžový kámen, na další části pak kámen bílý a černý. V kostele je Cappella del Crocifisso, která přechovává kříž, z něhož k Františkovi promluvil Kristus. V kryptě kostela odpočívá tělo svaté Kláry.

Další velmi působivou zastávkou na cestě byl mariánský kostel Santa Maria Maggiore ze 12. století, kde se nachází hrob blahoslaveného Carla Acutise. Carlo byl italský mladík, nadšeně se věnoval informatice, ale byl také hlu-

boce oddán eucharistii a lásce k bližním, zejména chudým. Rok před svou smrtí vytvořil webové stránky s katalogem všech eucharistických zázraků z celého světa. Jeho krédo *Všichni se rodí jako originály, ale mnozí umírají jako fotokopie* mělo povzbudit každého, aby ze sebe vydal to nejlepší z darů, které dostal od Boha.

Pak nás už čekala perla Assisi v podobě mohutné gotické baziliky a kláštera svatého Františka na západním cípu města. Stěny baziliky jsou pokryty freskami tematicky rozdělenými, v Horní bazilice jsou scény ze Starého a Nového zákona, v dolní části je cyklus 28 fresek, které zachycují události ze života svatého Františka. V kryptě pod Dolní bazilikou je hrobka svatého Františka s jeho ostatky a dalšími předměty spojenými s jeho životem. Toto místo na nás zapůsobilo svým naprostým pokojem. Pohled na celý prostor Františkovy hrobky působil tak klidně, že jsme zde chtěli zůstat v modlitbě po celý vyhrazený čas.

Poslední, ale velmi posvátnou, zastávkou v Assisi pro nás byl kostelík Porzincola – název znamená „porce hlíny“, kterou František přinesl ze své pouti do Svaté země – místo bylo spojeno s ustanovením pouti odpuštění. Mířily sem davy poutníků a ve své nemoci sem byl přenesen i František, aby zde v roce 1226 ukončil svou pozemskou pouť. Interiér kapličky se uchoval neporušený, viditelné jsou i zbytky fresek. Součástí celého komplexu je ještě Kaple smrti, Růžová kaple a zahrada, kde se svatý František vrhl do tmkového keře, aby se zbavil pokušení, keře

však náhle ztratily trny. Sochu světce v zahradě navštěvují často holubi a hnízdí a sedají na ní. Připomíná to Františkovu lásku ke všemu stvořenému, zvláště ke zvířatům. František je také autorem Chvalozpěvu stvoření, který složil v San Damianu. Je to nádherný text o přírodě, o slunci a o luně. V neposlední řadě je František autorem prvního živého betlému.

Celý poutní zájezd jsme zakončili návštěvou střediska hnutí Focolare v **Loppianu**, založeného v roce 1964 Chiarou Lubichovou. Je to centrum vzdělávání a žije zde komunita mladých lidí, kteří se snaží věnovat s láskou všem oblastem života – mládeži, rodinám, politice, ekonomice, zemědělství apod. Členové žijí jako církevní hnutí laiků, nazývají se také Dílo Mariino. Otec Vladislav v naší farnosti chystá o tomto hnutí samostatné povídání, které se uskuteční v zimním období. Těšíme se.

Na závěr děkujeme oběma – otci Vladislavovi i Monice – za skvělou organizaci této pouti, za péči a starost o nás, poutníky, abychom naplno mohli prožít krásný čas pospolu, každý den obdivovat skvosty Toskánska, tolikrát společně slavit mši svatou a zažívat přítomnost Krista, který nás provázel celou vydařenou poutí. Děkujeme i všem spolucestujícím za poutní společenství.

na další pouť se těší věrní poutníci
Martina a Lád'a Vokounovi

Foto P. Vladislav Brokeš

Radek Holeček: Dobrý učitel si má připustit, že žák může být chytřejší než on sám

Radek Holeček je od srpna 2022 ředitelem Církevního gymnázia v Kutné Hoře. Na této škole působí od roku 2015 jako učitel informatiky a dalších předmětů, od srpna 2021 byl zástupcem ředitele. Vedením školy byl pro minulý školní rok pověřen ze strany biskupství poté, co školu dočasně vedl Jiří Vojáček. Radek Holeček byl ve své funkci potvrzen letos na jaře ve výběrovém řízení, školu tedy povede i v následujících letech.

Foto archiv Radka Holečka

Jak se ohlížíte za minulým rokem, který pro vás byl prvním ve funkci ředitele gymnázia? Co v něm bylo důležité pro školu a co pro vás osobně?

Popravdě se za tím rokem moc neohlížím. Přijde mi, že se toho děje tolik, že je potřeba koukat dopředu. Pro školu bylo nejdůležitější to, že se nenaplnily mé obavy ohledně cen energií a my jsme energetickou krizi ustáli v pohodě, aniž bychom museli sahát do rezerv.

Jak vzpomínáte na chvíle, kdy jste se rozhodl přijmout pověření vedením školy v roce 2022, a jak jste se naopak cítil letos na jaře, po roce odvedené práce a ve chvíli, kdy jste se hlásil do „regulérního“ výběrového řízení? Můžete srovnat tyto dvě situace?

Vloni na jaře jsem se cítil opravdu špatně. Výběrové řízení nedopadlo, nikoho na místo ředitele nevybrali, a my dva zástupci (s Maruškou Knappovou) jsme byli postaveni před volbu, že to jeden z nás musí vzít, jinak... jinak nikdo neví, jak situaci řešit. A my to vzít nechtěli. Nemohl jsem spát a pořád jsem přemýšlel, co by kdyby. A nakonec jsem kývnul pod podmínkou, že ředitelem budu pouze na rok, než seženou někoho schopnějšího a hlavně někoho, kdo to dělat chce.

Letos na jaře jsem se cítil naopak dobře. Zjistil jsem, že mě ředitelování celkem baví, ale že by mi ani nevadilo, kdybych se vrátil jen kučení. Do výběrového řízení jsem tedy šel s tím, že nemůže dopadnout špatně. Buď vyhraju a budu spokojený, nebo nevyhraju a budu spokojený taky.

V letošním roce jsme se školou oslavili třicet let její existence. Jak jste prožíval toto jubileum? Přemýšlel jste nad cestou, kterou za ty roky gymnázium urazilo? Jak byste ji krátce popsal nebo které na ní vidíte významné momenty?

Z třiceti let existence školy jsem na vlastní kůži zažil jen posledních osm let. Příprava oslav mě tak dovzdělala a já viděl i ty předchozí roky, které byly z velké části úsilím vybudovat z ničeho funkční školu. Rekonstruování kláštera třídu po třídě, provizorní řešení, která se stala řešeními dlouhodobými, změny zřizovatele, problémy s památkáři, s novými předpisy... Mí předchůdci si pořádně mákli, aby tohle všechno zvládli.

Nejdůležitější moment bylo rozhodnutí školu zřídit. Dneska by se to nepovedlo, ať už proto, že stát již nepovoluje žádná osmiletá gymnázia, nebo proto, že teď jsou už hygienické předpisy tak přísné, že by vybudování z ničeho nebylo ufinancovatelné.

Jakou školou je kutnohorské církevní gymnázium v roce 2023? Čím je výjimečné pro své studenty i pro toto město? A kde naopak vidíte rezervy nebo prostor pro zlepšení?

Doufám, že je školou pro většinu čím dál méně exotickou a tajemnou. S předsudky o tom, co se ve škole učí a děje, se setkáváme i po třiceti letech existence. Výjimečnou pro město je vůbec samotná existence naší školy. Pokud se nemýlím, ve Středočeském kraji žádné jiné gymnázium zřizované církví není. Pro studenty to může být totéž. Ti naši mají štěstí, že bydlí v místě, odkud k nám mohou docházet či dojíždět.

Na zlepšování je prostor vždycky. Snažíme se školu více otevřít, dostat do ní ty, kteří mají předsudky, a ukázat jim, že jsme „normální“ školou, kde se v naprosté většině našim studentům líbí. Jedním z hlavních bodů, na kterém aktuálně pracujeme, je větší provázanost s místní farností. Od angažování Michala Šramka a jeho zapojení do výuky náboženství, hudební výchovy a sboru si slibujeme, že spolupráce po letech stagnace či možná spíše pomalého upadávání začne rozkvétat.

Jaké jsou vaše ředitelské vize, jakým směrem chcete gymnázium rozvíjet? Jaká by podle vás měla být škola současné doby?

Snažím se docílit u studentů i učitelů změny pohledu na to, co je podstatné. Že je podstatnější všeobecný přehled než detailní krátkodobá znalost. A pak taky ukázat, že je potřeba jít s dobou. Když neexistovaly kalkulačky, studen-

ti se na gymnáziích učili odmocňovat a brali to jako základní znalost, kterou musí každý vzdělaný člověk mít. Dneska to neumí prakticky nikdo a ničemu to nevadí. Podobně je potřeba se dívat na internet nebo na umělou inteligenci. Jsou to věci, které nám pomáhají a nemá smysl učit žáky to, co za ně udělá lépe a rychleji nějaké zařízení (například mobil). Má však smysl je naučit jiné věci. Ne se nabíflívat nazpaměť sto vzorečků z fyziky, ale dokázat třeba vysvětlit, proč se člověk v autobuse musí v zatáčce držet, jak fungují brýle či co je to tranzistor jakožto základní součástka všech těch chytrých elektronických zařízení, která nám usnadňují život.

Co od vaší školy mohou a mají očekávat studenti, rodiče, učitelé, širší veřejnost? Co naopak škole musí lidé dávat, aby mohla jejich očekáváním dostát?

Studenti musí v první řadě pochopit, že jich je asi desítkát tolik co učitelů, tedy že jejich vliv na to, co se ve škole děje, je zásadní. A pokud sami přijdou s nějakými dobrými nápady, určitě se je pokusíme zrealizovat. A děje se tak. To, že jim umožňujeme do dění ve škole zasahovat, je asi to nejdůležitější, co jim můžeme nabídnout.

U rodičů je situace složitější. Určitě mohou očekávat, že jejich dítěta připravíme na maturitu a na studium na vysokých školách, a doufejme, že z nich vychováme slušné lidi. Tohle ale samozřejmě očekávají na každé škole. Tedy navíc mohou asi očekávat to, že jejich děti se mohou podílet na tom, co se ve škole děje.

Veřejnost může očekávat, že se zapojujeme do veřejného dění ve městě, a často uděláme i něco, do čeho se veřejnými institucím nechce, například vloni jsme přes prázdniny měli dvě adaptační skupiny pro Ukrajince – ne proto, že bychom o to nějak stáli, ale proto, že jsme byli požádáni. A protože pomoc bližním je jednou z našich tradic, neodmítli jsme.

Co pro vás znamená, že je škola církevní? Jaké místo podle vás má ve fungování gymnázia duchovní tradice a křesťanská spiritualita? Je důležité, že se školství ujímá církev? Co mu podle Vás může nabídnout?

Jako církevní škola máme handicap v tom, že nám stát nepostaví budovu školy či jídelnu, a my tak musíme platit nájem nebo mít dohodu o využívání cizí jídelny. A rodiče našich žáků to samozřejmě musí zaplatit ve školném nebo v plné ceně oběda. Naštěstí tohle je sice velká, ale asi jediná nevýhoda, kterou církevní škola má.

Církev byla po dlouhá staletí nositelkou vzdělanosti. Zabývala se vzděláváním i tehdy, když o to nikdo jiný neměl

zájem. Proto si myslím, že by církev v této své tradici měla pokračovat, přestože dnes už stát zájem projevuje.

My jsme církevní školou, přesto nadpoloviční většina našich studentů nemá při nástupu do školy s jakoukoli církví žádnou zkušenost. Naším cílem je ukázat, že ač je člověk nevěřící, tak jako občan této země měl svůj dosavadní život utvářen v rámci křesťanských tradic. Tedy nenastupuje do školy, která by zastávala nějaký propastně jiný názor než on sám a snažila by se ho k němu přetáhnout. Škola mu dá šanci, aby se dozvěděl více, což platí i o těch, co mají v době nástupu o své příslušnosti k nějaké církvi jasno.

Jak byste si přál, aby vnímali vaši školu místní farníci, potažmo křesťané ve městě?

Přál bych si, aby ji vnímali podobně, jako většina Čechů vnímá české sportovce. Nemusí se na tom osobně podílet, ale přál bych si, aby o církevním gymnáziu přemýšleli jako o „své škole“, stejně jako třeba o těch sportovcích přemýšlí jako o „svých sportovcích“. A samozřejmě, aby té své škole fandili.

I jako ředitel se věnujete přímé výuce. Co pro vás znamená učitelská profese, je to vaše povolání snů?

Být učitelem nebyl můj sen. Jako malý jsem chtěl být traktoristou, na gymnáziu jsem měl jasno, že se budu zabývat počítači a jinou elektronikou, na vysoké škole jsem měl představu, že budu programátorem. To jsem si i vyzkoušel, ale zjistil jsem, že sedět celý rok v jedné kanceláři

s třemi dalšími lidmi, bušit do klávesnice a nemít žádnou interakci s okolím je ubíjející. Učitelské povolání je pravým opakem.

Co je pro vás ve vaší pedagogické práci důležité? Jaké vlastnosti má mít dobrý učitel?

Pro mou práci jsou důležití žáci. Není lepší pocit než komunikovat s žákem, který chce získat znalosti a je vděčný za to, že mu je předávám. Dobrý učitel by měl v první řadě být schopen připustit, že žák může být chytřejší než on sám.

Daří se vám najít si nějaký čas pro sebe? Jak vypadá váš ideální odpočinkový program?

Ano, čas se vždycky najít musí, jinak by se člověk zbláznil. Můj ideální odpočinkový program je opak školy, tedy být sám — nikdo mě neruší pobíháním po baráku, nikdo na mě nemluví, nikdo mi nevolá... a já můžu dělat to, na co mám zrovna náladu. Rád čtu knihy, dále jsou mými koníčky počítače, ekonomika a finance.

Je ještě nějaké téma, kterého byste se rád dotkl a na které jsem se nezeptala?

Jen bych rád pozval všechny, kdo o to stojí, aby se někdy přišli k nám do školy podívat. A je jedno, jestli k tomu využijí dny otevřených dveří, prohlídky v rámci Dnů evropského dědictví, nějakou naši zahradní slavnost, anebo si s námi dohodnou nějaký individuální termín.

Kateřina Grenarová ●

16 Kalendář akcí

Ne	05. 11.	Sbírka na plošné pojištění diecéze		
Út	07. 11.	Mše svatá pro žáky náboženství a pro děti	16:00	kostel Matky Boží
Út	07. 11.	Jednání pastorační rady farnosti	19:00	arciděkanství
St	08. 11.	Kavárna s překvapením — <i>Anna Bartošová: Portugalská cesta za svatým Jakubem</i>	19:00	arciděkanství
Čt	09. 11.	Náboženství pro dospělé	19:00	IC Sedlec
Pá	10. 11.	Eucharistická adorace	17:30	kostel sv. Jakuba
So	11. 11.	Svatomartinský průvod	17:00	Palackého náměstí
So	11. 11.	Společenství nejstarší mládeže	19:00	arciděkanství
St	15. 11.	Setkání seniorů	16:00	arciděkanství
St	15. 11.	Modlitba za církevní mateřskou školu	20:00	CMŠ sv. Jakuba
Čt	16. 11.	Biblická hodina	19:00	IC Sedlec
Čt	16. 11.	Adorace za svobodu a demokracii	18:00 – 22:00	kostel sv. Jakuba
Pá	17. 11.	Oslavy 17. listopadu v Kutné Hoře	17:00	před Vlašským dvorem
Pá	17. 11.	Mše svatá s poděkováním za svobodu	18:00	chrám sv. Barbory
Pá	17. 11.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
Pá	17. 11.	Spolčo mládeže od 13 do 15 let	19:00	arciděkanství
So	18. 11.	Schůzka Slunečního kmene a družiny Concordia	9:00	fara Sedlec
Ne	19. 11.	Sbírka na katolická média		
Čt	23. 11.	Náboženství pro dospělé	19:00	IC Sedlec
Pá	24. 11.	Eucharistická adorace	17:30	kostel sv. Jakuba
So	25. 11.	Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové	7:45	arciděkanství
Ne	26. 11.	Prodej adventních věnců ze školky	9:00	kostel sv. Jakuba
St	29. 11.	Červená středa za pronásledované pro jejich víru		
St	29. 11.	Kavárna s překvapením — <i>Jan Křemenák: Indonésie</i>	19:00	arciděkanství
Čt	30. 11.	Biblická hodina	19:00	IC Sedlec
Pá	01. 12.	Příležitost ke svátosti smíření a eucharistická adorace	16:30 – 18:00	kostel sv. Jakuba
Pá	01. 12.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
Pá	01. 12.	Spolčo mládeže od 13 do 15 let	19:00	arciděkanství
	01. – 03. 12.	Duchovní obnova mládeže		Králíky
	01. – 03. 12.	Víkend pro dívky od 12 do 17 let		IC Sedlec
So	02. 12.	Fatimská pobožnost a mše svatá	7:20	kostel Matky Boží
So	02. 12.	Schůzka Slunečního kmene a družiny Concordia	9:00	fara Sedlec
So	02. 12.	Žehnání adventních věnců	16:30	u chrámu sv. Barbory
Ne	03. 12.	Duchovní obnova farnosti s P. Vítkem Horákem	14:30	arciděkanství